

vilde det ærede Medlem ikke lade gælde, fordi han henviste til, at Forholdene ere saa forskellige i de forskellige Lande; men da den ærede Ordfører saa kom ind paa Ønskeligheden af at tilvejebringe statistiske Oplysninger, fandt han, at de Erfaringer, man havde indhøstet i Lande som Svejts, maatte kunne danne et særdeles godt Grundlag for en Statistik, der kunde komme til Anvendelse herhjemme. Jeg tror ikke, at mange vilde dele den ærede Ordførers Anskuelse, naar han f. Eks. vilde mene, at Erfaringer fra det svejtsiske Landbrug skulde kunne anvendes paa dansk Grund — det er blot et Eksempel, jeg tillader mig at fremhæve.

Hvad nu Regeringens Stilling til den foreslaaede Dagsorden angaar, tillader jeg mig at minde om, at Regeringen jo har givet sin fulde Tilslutning til det Grundlag, der fremkom fra Folketingets Side i Fjor, blev enstemmig vedtaget dernede og med den daværende Indenrigsministers anbefaling behandlet heroppe i Landstinget gennem det i Fjor nedsatte Udvalg, hvorved det fik en Behandling, som jeg tror i alle Maader har været indgaaende og fyldig, saaledes som det ogsaa blev fremhævet af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) ved denne Sags første Behandling. Regeringen maa saaledes mene, at den rette Vej er at gaa til en delvis Løsning som denne, hvorved Regeringen tror at kunne sige, at man ikke gaar Industri og Haandværk paa nogen Maade for nær, og som kommer til at omfatte et Omraade, der maa siges at være det, hvor en Reform i Øjeblikket er mest paatrængende, særlig da Regeringen fuldt erkender, at der ikke er nogen anden Vej, ad hvilken vi kunne komme frem for Tiden. — Naar saa de ærede Forslagstillere ville henvise til, at der skal tilvejebringes en samlet, i alle Henseender vel overvejet Plan over den Vej, man med Hensyn til Invaliditetslovgivningen skal gaa i Fremtiden, ja saa tillader jeg mig at undre mig noget over, at den ærede Ordfører endog vilde give en saadan Plan den Udvidelse, som han gjorde i sit Foredrag. Jeg havde dog tænkt mig, at en saadan Plan kun skulde omfatte Invaliditetslovgivningen særlig paa Ulykkesforsikringsomraadet, men efter den ærede Ordførers Udtalelse maa jeg jo antage, at han tillige vilde have indbefattet Overvejelser ogsaa med Hensyn til en Reform, en forbedret Udgave, af Alderdomsunderstøttelseslovgivningen og Sygekasselovgivningen. Det burde samlet overvejes, hvilken Vej man skal gaa

i Fremtiden med Hensyn til al Invaliditetslovgivning, altsaa en Plan, der maa være i en vis Harmoni med den gældende Lovgivning, hvad enten denne saa gaar den ene eller den anden Vej. En saadan samlet Plan tror jeg, ærlig talt, det vil være meget vanskeligt, ja umuligt at tilvejebringe, men selv om man indskrænkede Tanken til kun at angaa en Plan angaaende Ulykkesforsikringen, saa er jo netop Vanskeligheden, som har gjort, at man mener at burde indskrænke sig til den stykkevise Gennemførelse, der kun skulde ramme de farlige Erhverv, den, at man overalt, hvor man har beskæftiget sig med denne Lovgivning, staar tvivlende over for Spørgsmaalet om, hvilken Vej man skal slaa ind paa, naar det gælder Ulykkesforsikring for alle Erhverv. Det er netop dette, som har gjort, at vi ikke kunde komme videre herhjemme, naar man vilde have en Ulykkesforsikringslovgivning i det Omfang, hvori det i og for sig var det ønskeligste. Kom vi først til at faa en saadan samlet Plan, som man notabene kunde blive enig om fra alle Sider, ja saa havde vi samtidig en Ulykkesforsikringslovgivning, som havde det fulde Omfang. Det er netop deri, Vanskeligheden ligger, og henviser man til at tilvejebringe en saadan samlet Plan, saa henviser man til udskyde Reformen i en ganske ubestemt Fremtid.

Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting at forkaste denne Dagsorden, som jeg maa erklære Regeringen for ude af Stand til at modtage.

Goos: Jeg vil ogsaa tilraade det høje Ting at forkaste det fremkomne Forslag til en Dagsorden. De ærede Forslagstillere opfordre ved deres Forslag Landstinget til at udsætte Behandlingen af det foreliggende Lovforslag ud fra den Betragtning, at der maa kræves en ny, grundig Overvejelse, som skal omfatte det hele Stof, der kan henføres under Invaliditetslovgivningen. De foreslaa dernæst, at Landstinget skal udtale, at en saadan Overvejelse skal føre til en Plan om den Retning, hvori denne Lovgivning — det vil altsaa sige en omfattende Invaliditetslovgivning — skal gaa. Jeg tror ikke, at Landstinget kan være med til at udtale en saadan Erkendelse. Landstinget kan formentlig ikke være med til at sige, at der trænges til en ny, grundig og omfattende Overvejelse af Spørgsmaalet om Invaliditetslovgivning, fordi Landstinget efter mit Skøn ikke kan udtale, at hvad Arbejderkommissionen af 1875 har foreslaaet og